

tage en sag op på eget initiativ, jf. servicelovens § 47.

I 1994 var der en lignende sag fremme, og dengang skrev Ankestyrelsen til samtlige nævn for at gøre opmærksom på problemet og bad nævnene om at følge udviklingen bl.a. med henblik på eventuelle initiativer efter bestemmelsen om nævnenes beføjelse til at tage sager op på eget initiativ. Ankestyrelsen bad samtidig om at blive orienteret om eventuelle problemer inden for det enkelte nævns område og henviste her til Ankestyrelsens adgang til selvstændigt at optage sager.

Jeg vil spørge Ankestyrelsen, om der på baggrund af den aktuelle sag fra Sorø Kommune efter styrelsens opfattelse er anledning til en fornyet henvendelse til samtlige nævn.

Spm. nr. S 42

Til socialministeren (6/10 98) af:
Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren i medfør af Lov om social service, § 77, foranledige, at Den Sociale Ankestyrelse gennemgår kommunernes afgørelser for at undersøge, hvor mange børn og unge anbragt uden for hjemmet, der er blevet hjemtaget alene af økonomiske årsager?«

Begrundelse

Ministerens svar (Alm. del – bilag 411) på Socialudvalgets spørgsmål nr. 73-75 (Alm. del – bilag 326) forekommer ikke spørgeren fyldestgørende, da det senere er blevet indrømmet af Sorøes socialdemokratiske borgmester, Ivan Hansen, at hjemtagelser af både frivillige og tvangsmæssige anbringelser har været begrundet i økonomiske årsager (Ritzaus Bureau den 11. september 1998, klokken 22.43). Der synes derfor at være et behov for at undersøge sagen grundigere end ved alene at henvende sig til Kommunernes Landsforening.

Svar (15/10 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):
Jeg går ud fra, at der i spørgsmålet er tænkt på § 77 i lov om retssikkerhed og administration

på det sociale område, hvorefter Socialministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunernes, amtskommunernes eller nævnenes afgørelser.

Retssikkerhedslovens § 77 vedrører koordinering af praksis, og hensigten med Ankestyrelsens gennemgang af sager efter bestemmelserne om praksiskoordinering er at afdække, om der foreligger større praksisforskelle, og om der er særlige forhold, der kan forklare afvigelser fra det forventede.

Praksiskoordineringen vedrører alene et legalitetseftersyn af afgørelserne og vil derfor ikke være egnet til en landsdækkende undersøgelse om sager, hvori en anbringelse måtte være bragt til ophør alene af økonomiske årsager.

Ankestyrelsen kan ikke i forbindelse med en praksisundersøgelse tage kommunernes afgørelser op af egen drift med henblik på at ændre afgørelsen.

Det er min opfattelse, at i tilfælde af sager af den nævnte art, er det vigtigste at sikre de børn og deres familier, som bliver berørt af de konkrete afgørelser. Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 41 giver loven om sociale service i § 47 det sociale nævn og Ankestyrelsen en særlige beføjelse til på eget initiativ at tage sager op om hjælpeforanstaltninger for børn og unge.

Spm. nr. S 44

Til sundhedsministeren (6/10 98) af:
Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren bede Sundhedsstyrelsen skærpe retningslinjerne for lægers omhu og samvittighedsfuldhed i forbindelse med rådgivning af gravide med hensyn til deres alkoholvaner under graviditeten?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Gravide kan drikke to genstande om ugen« i Aktuelt den 15. september 1998. Artiklen understreger, at Sundhedsstyrelsen mener, at gravide ikke bør drikke alkohol, men at styrelsens anbefalinger ikke bliver fulgt op af lægerne, og derfor heller ikke bliver efterlevet af de gravide.